

**Svar på interpellation 2005:81 av Inga-Britt Backlund (kd)
om unga och alkoholberoende**

Inga-Britt Backlund har frågat mig följande:

1. Behöver det förebyggande arbetet gällande tonåringars alkoholkonsumtion intensifieras och förbättras?
2. Vilka lockande alternativ kan presenteras för att få ungdomar att minska sitt drickande och därigenom stoppa den alarmerande ökningen?

Som svar vill jag anföra följande:

1. Ja, det måste naturligtvis alltid förbättras och utvecklas. Inte minst mot bakgrund av att alkoholkonsumtionen bland yngre flickor fortsätter att öka. Flickor dricker numera lika mycket som pojkarna. Berusningsdrickande och att prova narkotika är ungefär lika vanligt bland pojkar och flickor. Däremot föreligger skillnader mellan könen när det gäller äldre ungdomar, där dricker pojkar mer än flickor.

I enlighet med de gällande alkohol- och narkotikahandlingsplanerna har det sedan 2001 satsats stora resurser på att utveckla det lokalt förebyggande arbetet, särskilt omfattande har insatserna riktade för ungdomar varit. Även i de nya handlingsplaner som nyss antagits och som ska gälla 2006-2010 förordas fortsatt satsning på ungdomar men även på unga vuxna.

I länet finns ett väl fungerade samarbete mellan landstinget (genom Centrum för folkhälsa och Stad-projektet), Stockholms stad (Presens) och Länsstyrelsen för att stödja och utveckla det lokala förebyggande arbetet i Stockholms stads stadsdelar och länets kommuner, bl.a. till de lokala alkohol- och drogpreventionssamordnarna och deras samarbetspartners i stadsdelar och kommuner. Det är självfallet angeläget att även fortsättningsvis stödja utvecklingen av det förebyggande arbetet. Långsiktighet och kontinuitet är nödvändiga för att det alkohol- och narkotikaförebyggande arbete ska ge bestående resultat. Inom den närmaste framtiden förefaller det mot bakgrund av alkohol- och drogutvecklingen bland tonåringar (i synnerhet 15-16-åringar i åk 9) särskilt angeläget att utveckla det förebyggande arbete som riktas mot unga flickor och då redan från tidiga tonår.

Också när det gäller vård och behandling av unga sker en kontinuerlig utveckling och kvalitetsförbättring. Landstinget och länskommunerna satsar stora resurser på att utveckla lokala beroendemottagningar som drivs i samarbete mellan Beroendecentrum respektive Maria Beroendecentrum AB och socialtjänsten i kommunerna. Med ökad tillgänglighet kan fler ungdomar

nås och förhoppningsvis är det också fler som kan nås tidigare och därmed fler som kan nås innan de utvecklat ett tyngre missbruk.

Mellan 1998 och 2004 ökade antalet pojkar (20 år och yngre) som i landstingsfinansierad öppen beroendevård behandlades pga. alkohol- eller narkotikamissbruk med 58 %. Bland flickorna var motsvarande ökning 79 %.

Dessa ungdomar behandlades och vårdades i huvudsak på olika lokala mottagningar i Stockholms Beroendecentrum regi men några gick också på AB Mariaberoendecentrum mottagningar. Lokala beroendemottagningar för ungdomar med missbruksproblem finns enligt nedanstående:

Stockholm Beroendecentrum driver förutom den centrala behandlingsmottagningen Maria ungdom s.k. Mini-Marior i Botkyrka, Haninge, Nacka, Solna, Stockholm och Tyresö. I höst har två nya Mini-Marior öppnats, i Huddinge och Södertälje. Dessutom finns en integrerad mottagning för ungdomar i Beroendecentrum vuxenmottagning i Nynäshamn. Även de lokala vuxenmottagningarna samt de flesta specialmottagningarna inom Beroendecentrum tar emot ungdomar.

Alla **Maria Beroendecentrum (MBAB)** lokala mottagningar tar också emot ungdomar. Vid mottagningar i Nacka, Värmdö och på Södermalm. Dessutom har socialtjänsten i Enskede/Årsta, Farsta, Skarpnäck och Vantör i Stockholm tillgång till konsultläkare från MBAB. I januari 2006 öppnas en ny mottagning vid Gullmarsplan som kommer att ta emot besökare från Enskede/Årsta, Farsta och Skarpnäck medan socialtjänsten i Vantör även fortsättningsvis kommer att använda konsultläkare.

2. För att stoppa alkohol- och drogutvecklingen bland tonåringar krävs naturligtvis många och samordnade insatser, både från enskilda personer och olika samhällsinstitutioner allt ifrån i första hand föräldrar till skola, föreningsorganisationer som t ex politiska ungdomsförbund, idrottsrörelsen m.m. Landstinget kan här spela en roll genom sin stora kunskap om medicinska konsekvenser, erfarenhet av preventionsarbete på området, epidemiologiska studier m.m.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Birgitta Sevefjord
Hälso- och sjukvårdslandstingsråd